

באיור בדרך אפשר

ברין ומשפֶט, אלא שהדין ומשפט גופא עצמו הוא פאוֹן של רוחמים. ועל כן מackbar שמייד החסיד מאירה בחודש ניסן תחילה הגאולה בנים שנוא בוחינת חסר. וכפי שנתבאר באמאמר ייבור-המחhil "החדוש" שנאמר בשבת פרשת תשכ"ו (שם הוא מוסד על המאמר דיבור-המחhil של אדר邈יר הצמה דרך בשנת תרכ"ו) יוצא לאור עס ביאור בדרך אפשר בדבר מלכות לפרש ויקלה-פוקורי (השנה) בטעם הרבי שום לאחר תקיעת שופר שפועלת התעוררות רחמים, עדין ראש השנה הוא זמן דין ומשפט כי התעוררות והתגלות הרחמים היא בדרך משפט, בהתאם לעכורת האדם ולמן זו התעוררות רחמים מוגבלת, עד כמה שביכולת האדם להבין ולהרגיש וכור, ולא יותר, כשם שמצוינו בבריה שוגם לאחר שהקדוש-ברוך-הוא שיתף את מידות הרחמים עם מידת הדין עדין נברא ונשאר במחותו עולם מדור ומוגבל, אך-על-פי שrok מידת הדין היא מידת של צמצום והגבלה, כי מידת הרחמים מתבלשת ומפעלת בתוך המדידה והגבלה, וכך גם בעניין זה – התגלות והתעוררות של מידת הרחמים בראש השנה, לאחר תקיעת שופר, לא משנה את מהותו של יום זה כיום דין, אבל התגלות והתעוררות הרחמים בחודש ניסן היא לא מצד כוחם של ישראל אלא מצד חסדו של הקדוש-ברוך-הוא ולמן גילו האלוקות מלמעלה והפעולה וההשפעה שלו על نفس האדם ביציאת מצרים בחודש ניסן

היא למעלה מהగודרים והגבילות של האדם והעולם. וטעם הב', לכך שציאת מצרים והגאולה העתidea הם בחודש ניסן הדגאה, הגליוי בפסח היה אתערותתא-ד-לעילא התעוררות מלמעלה, מלאוקות, מצד עצמה שלא נורמה על-ידי "אתערותתא דתחתה", התעוררות מלמטה מצד האלים (מה-שאנין-גן תשרי' שוגם הוא ואמן של התגלות אלוקות מלמעלה, אבל שענינו הוא אתערותתא-ד-לעילא שבקאה עלי-ידי אתערותתא-ד-לטמא בעקבות עכורת התשובה מצד האדם בחודש אלול), וכי שמאבר, הרבי הריי'צ' במאמר הנזכר שבאתערותתא-ד-לעילא שבאותן כלוי עניינה הוא התגלות אלוקות

באיור בדרך אפשר

1 הוספה להמאמר, ברור דברים ושקלאל-זטריא דין בעניין 2 גיסן ותשרי. ובכל אופן בין אם כתע זה הוא המשך המאמר עצמו 3 ובין אם הוא תוספת בירור וידין אינו מובן מה ראה ח'צמץ דק' להוסף 4 כאן את הדברים האלה במלעת חדש השרי על החדש ניסן, שהרי זה 5 בסמירה לכל המשך המאקר 6 שנטבאר לעיל במלעת ניסן 1 או הוספה להמאמר, ברור דברים ושקלאל-זטריא 7 על תשרי? 2 בעניין ניסן ותשרי. ובכל אופן איןנו מובן, שהרי 3 וזה בסתייה לכל המשך המאמר שנטubar לעיל 4 במלעת ניסן על תשרי. 5 ה'ה רבי דיבור-המחhil "הchodsh" 6 פא'ם" ה'ש"ת¹⁷ ג) ויובן על-פי מאמר כ"ק מו"ח אדר邈יר 7 הרב הריי'צ' בא לארכות הברית בט' 8 מ'באר מועלת חודש ניסן על חודש תשרי, שלגון 9 מוח'ח אדר邈יר הריי'צ', חמיו של 10 הרב דיבור-המחhil "הchodsh" 11 ה'ה ק'ב'ו'א למדיינה זו. 12 שאמרו בבואה למדיינה זו. 13 הרב הריי'צ' בא לארכות הברית בט' 14 באדר שני ה'ה'ש ואת המאמר דיבור- 15 המחליל "הchodsh הזה להס' של אותה 16 שנה אמר זמן קצר לאחר בואו), 17 שוגם שם 18 מועלת חודש ניסן על חודש 19 תשרי, שלגון בגלל מועלות וודיש 20 ניסן על חדש תשרי ה'ברעת 21 המדרש¹⁸ ה'יא שבנין עתידין להגאל, 22 עתידין להגאל, ומאבר הרבי 23 הריי'צ' במאמר הנזכר משנת ה'ש' 24 שילש קזה במלעו של חדש ניסן 25 בפה טעמים, כפי שהולך ומפרט. 26 טעם ה', שבענין ה'ספירות, 27 עשרה הספירות העליונות שם עשר 28 כוחות שבאמצעותם הקדוש-ברוך-הוא 29 פועל ומשיע בעולמות קזה ניסן 30 הוא חד בחדש ניסן מידת החסיד 31 פועלה בתרה שעת ובו הוי ניסים ובנ' 32 ישראל יראו מצרים ובו עתידין על-ידי אתערותתא-ד-לעילא 33 להגאל ותשרי גבורה¹⁹, ואילו 34 שמאבר, בוחינות ומדרגות, 35 של מידת הגבורה ותוא זמן הדין ומשפט כו', כדברי חכמיינו ז'יל 36 בראש השנה הוא יום הדין שבו נקבע מה היה עס האדם והעולם במחלק 37 כל השנה, והדין בא מידת הגבורה ונגבם שעיל-ידי מצות קיימת 38 שופר שענינה תשובה פועלים להיות עומדת מפקא דין, ומידת הרחמים היא 39 יושב על כסא רוחמים ורחים על עמו²⁰, ומידת הרחמים היא 40 היפך הדין, אין זו סתייה לכך שיריד מידת הגבורה כי ה'ה 41 עס כל זה למרות התעורורות מירת הרחמים על ידי תקיעת שופר תשרי 42 עצם הזמן הזמן מצד עצמו, ללא הפעולה של ידי תקיעת שופר הרא 43 זמן הדין ומשפט, דכל²¹ בא עולם עוברים לפניו יתפרק

(17) סה"מ ה'ש' ע' 19 ואילך. (18) שבהערה 10. (19) ראה הערת כ"ק אדר邈יר שליט"א בסה"מ שם (ע' 28). (20) ראה ויק"ר פכ"ט, ג. (21) ראה ר"ה טז, א. י"ח, א.